

№ 130-131 Ціна 10 сот. Листопад і грудень 1937 р. 11-12

Адрес редакції: дер. Богушовка, поча Княгінівка, к/ Луцька

Рік 13-й

Новая правдивая дорога життя

Розумни зрозуміють се; а розумні ті, хто заповеді Божі виконує. Всі інші не зрозуміють цього; бо в заповедях Божих, всенік Мудрость Небесна.

о

Бог наш — на небесах і на землі, творить все, що хоче. Псалом 115,3. Клянучись, говорить Господь сил: Як Я задумав, так воно й буде; як Я призначив, так і станеться. Так призначено, так постановлено про всі поганські землі, а се рука, простягнута на всі ті народи; Босе призначив Господь сил, і хто зможе те відмінити? рука Його простягнута, — хто її відверне? Ісаї 14,24—27.

Люби мої читачі! Кождий із вас легко може прочитати, „Бог наш на небесах.“ Но подумай кождий чоловік чи жінка? Хто був на небі? Хто бачив Бога? Щоби міг нам що нибудь о Ньому сказати? Нема негде такого чоловіка, котрий би був на небі, і щось би нам пояснив о Бозі.

Тут треба подумати? Но думай скілько хоч і ничего не видумаєш. Ходім читачу брате до Бога. Імя Бога — Слово Боже: так нам сказав служитель Божій, Йоан, одкр. 19, 13. Слово Боже не далеко од нас, написано: Не каки в сердці твоїм: хто зайде на небо? (се есть: Христа звести до долу;) або: Хто зайде в безздню? (се е Христа з мертвих у гору звести). А що як глаголе (писаніє)? Близко тебе Слово в устах твоїх і в серці твоїм, се есть слово віри, що ми проповідуємо; щоб коли визнавати меш устами твоїми Господа Ісуся, і вірувати меш в серці твоїм, що Бог Його підняв з мертвих, ти спасся. --

Тепер ми взнали, що ім'я Бога, називається — Слово-Боже. Щож ми повинні робити з Словом Божим? Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і усією душою і усією силою твоєю, і усією думкою твоєю, та близького твого, як себе самого, Лукі 10,27. Хиба як то нова заповедь? Не. То заповедь вічна; бо заповедь та дана древньому Ізраелю: Слухай Ізраелю: Господь Бог наш єдиний Господь! І мусиш любити Господа Бога твого, всім серцем твоїм і всією душою твоєю і всією силою твоєю. І слова сі, що Я заповідую тобі сьогодні, мусят бути в серці твому, 5 книга Мойсея 6,4—6. Читачу-братьє? Чи есть в тебе в серці заповедь Божа? Як нема. то прійми її сьогодні. Ми уже взнали, що Ім'я Бога, зоветься Слово-Боже. Нам треба ще взнати небо. Читаем: Бог наш живе на небесах; а в дру-

гому місці читаєм: Я живу на висотах і в съвти, та й з тими, в кого дух сокрушен, в кого серце смирене, щоб оживляти духа смиренних і додавати життя серцям сокрушенних. Ісаї 57,15. Ісуса Христа обвиняли що Він Самарянин і має в Собі біса чи беса. Відказав Ісус: Я біса не маю, а шаную Отця мого; ви ж не шануєте Мене. З цього берем: що есть беси, і есть небеси. По тому бачим, що Бог наш жив в пророках, в повній съвти Ісусі Христі, і в Апостолах; — то есть небеса; для більшого съвідчення, приведу ще слово Боже: Я вложу слова Мої в уста тобі, і тіни руки Моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сіонови: Ти Мій люд. — Іс 57,16.

Читачу брате! Чиж нема небес, що їх треба строїти? подумай? тут мудрость! А для того бережись учити другого покіль сам не научися. Написано в пророків: I будуть всі навчени від Бога: Тим кожен, хто чув од Отця і навчивсь, приходить до Мене. Йоана 6,45. А подивися! скілько побігла брехунів і обманщиків з Евангелієй в руках, і скілько підвели людей, і одвернули заповеді Божі, а поставили свої, воскресення і съвта і т. д. Що он говорить до такіх Христос. Горе вам, пісьменникі та фарисеї, лицеміри! що проходите море й землю, щоб зробити одного нововірця, і коли станется, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас. Мат. 23,15.

Слава Богу, ми візнали Бога, візнали на якіх небесах Він живе; ще нам треба узнати, що Він хоче робити на землі. Тепер можем говорити ясно, голосно, на цілий съвт: Що Бог Отець, Дух Съвтий, в пророках, в Ісусі Христі і Апостолах жив, їх устами говорив і їх руками в книгу життя біблію записав; а нам в сі последні дні зрозуміти дав. Так посвідчив наш Господь Ісус Христос: Того дня знаєтимете, що Я в Отці Моїм, і ви в мені, і Я в вас.

Ще так говорить Господь сил небесних: Не прислухуйтесь мовам тих пророків, що вам пророкують: вони зраджують вас, оповідають мрії серця свого, а не з уст Господніх, !аз-у-раз говорять вони моїм зневажникам: Господь сказав: Мир буде вам. А всякому ходить в упрямості свого серця, провадять; Ни яке лихо не прийде на вас. —

Ми съвдкі Божі, чрез Слово Боже, познали Бога, чрез пророків познали Його определіння, познали День суда Його, що суд Божій уже йде; Бог відає кожному по его ділам: Но так як Бог довготерпеливий і многомилостивий і не хоче тайно ничего робити, никого ніхоче тайно судити, то ще через нас говорить: Так говорити Господь сил небесних: Обернітесь до Мене, говорить Господь Саваот, то й Я обернусь до вас, говорить Господь сил небесних. Зверніте з ледачих стежок ваших і від лихих учинків ваших. — Захарії 1,3—4. Без Бога Слова, всі люди цього лихого съвта поробились беззумни. Бо Слово Боже право написано; Погублю мудрость мудрецов, і розум розумних одверну Летають, іздять заключають ріжни пакти, договори, союзи, зв'єнзкі, співпраці і т. п. і кричать мир, мир а міра нема; і всі без памяти готовуються до вояни, думають когось побороти; комусь яму копають, а не знають, що сами в ту яму впадуть: ото праведний суд Божій; так і буде, Бог слова

Своїх слуг утваждає. А для того що нам відомо, що нам Бог відкриває, ми съвідки Вожи, не перед кім не скриваєм; а всіх просим обернітесь до Бога до Його Слова, щирим серцем то сами побачите і зрозумієте. Но деж гордий і надменний серцем оберниться до Бога-Слова, коли він думає що знає все, і книгу съвяту, книгу Божу, книгу життя вічного не цинить і з Слова Божого сміється; о, буде вам великий стид і сором і місця вам не найдеться нигде.

Господь так говорить: До кого ж мені говорити, кого вговорювати, щоб чули? Ухо бо в їх затулене і не можуть чути; Слово Господнє — се в них жарт; не любе воно ім. Бо від наймолодшого та й до найстарішого дбають вони всі про наживу, і від пророка до съвященника — всі витворюють оману. Хиба вони соромляться, витворюючи гідоти? Ні, нема ім сорома, не червоніють, та й не тямлять уже, що то таке соромитись. Тим і попадають вони між поваленими, як надийде година моєї кари, говорить Господь. — — — Тоді поставив Я сторожів до вас, і повелів: Уважайте на сей трубний голос. Вони ж мовляли; не будемо слухати Оце ж слухайте, народи, і знай громадо що з ними буде. Слухай земле! се Я наведу лихолітте на сей люд, — овощ мислей іх; бо вони на Мої слова не вважали, а науку Мою відпихали. Еремії 6,10—19.

Сего дня ми бачим і чуєм, як пручаються ріжни політикі во всіх панствах, хочуть підперти цей съвіт (порядок правліне) а він все такі валиться і на вікі вічни зчезне пропаде, з великим шумом. Приклад: I підняв один сильний Ангел каменя, наче млинового, і кінув у море, глаголючи: З такім розгоном буде кінутий Вавілон, (змішане все в купу: Богуслужене, молитва, съвятощі ріжни, співи набожні заразом всякі, обіди, пянства музика, танці, прелюбодійство, буйство і всяке друге безчинство; в котрому приймають участі правителі як съвітські, так і звані духовни, — хто знає якого духа, — звичайно злого диявольського духа) великий город, (цей всенській стрій, порядок правліне) і вже більш його не знайдуть. Одкр. 18,21.

Тепер День Господень; день великий, — для одних славний, — а для других страшний, день примирення Господнього, і день пімсти Бога нашого; і ми съвідкуєм всім людям і просим всіх, як великих так і малих, як високіх так і низьких, як далекіх так близьких, примирітесь з вічним Богом — Его — Словом і один з другім, то побачите съвіт Божій. Тим більш ми звертаємся до правителів, суддів, керовників, учителів і до всіх власті імущих: Вам се треба знати, так бо писано: Усяка душа властям висшим нехай кориться; нема бо власті, коли не від Бога. Які ж є власті, від Бога вони настановлені, Рим. 13,1—2. Ви властолюбці сім доволні що так написано; но ще написано і друге за вас: Од Господа дан а вам власті і сила од всевишнега, Котрий знає ваши діла, і випробує ваши засили. Бо ви бувши служителями Його царства, не судили справедливо, не соблюдали закона і не поступали по волі Божої. Страшно і хутко Він явиться вам, — і строгій суд над начальствующими. бо менший заслужує помиловане, а висши силно будуть наказани. Премудрость 6,3—6

Не сотвори себе кумира
Не на землі, не в небесах!
Так повелел Владика міра,
Когда в черствеючих сердцах
Робились грубия сомненія
О том, кто создал человека,
Кто жизнь вложил во все творенія
И правит всем до нинешняго века
И стали все ми забивать —
Откуда все и как произошло;
Не мислим уж о том узнать,
Что так от нас давно ушло,
А ищем всюду развлечений

В плясаны „танго“ и „фокстротов“
В разгуле пянства и куреньи
В цинизмом дишащих остротах,
В различных играх состязаньях
Вертаясь кружась дней несколько
подряд.
И во всевозможнійших собраньях
Земния страсти разжигать.
А вспомним лучше ми о Том,
Кто висше всех стоит над нами,
И станем все Его просить с мольбою,
Чтоб управлял Он нашими мозгами.
Поэт без всяких „внешних знаков“
Слуга Христа раб Божій Яков.

Кумір чи ідол, ни есть тілько якісь бездушний визерунок; Кумір і ідол — есть также чоловік чи жінка. Такіх то ідолів по всі часи багацько, а сьогодня їх есть найбільші; для того Бог говорить: Не впование на князів, на сина чоловічого; нема в його спасення, Вийде дух з його, знов до землі своєї він вертає; того ж дня самого задуми його марою стали. Пс. 146, 3—4 Ото такі ідоли, як легальні так і не легальні, своїми льстивими хітруньськими мовами втягають заманюють, всякими фальшивими обицянками темних людей, (хто не знає Бога Слова, той темний — хоч би він посідав найвищу цього світу науку) в свої партії, блокі, кулка, зв'єнзкі, общини, секти, кооперації, корпорації і д. і д. Ідоли ті (голови ріжних кулок) сіють велику вражду і ненависть поміж собою, і між ними панує безбожнічество; і таке безбожнічество, називають святото в такому святі, участвують: біскупи, ксендзи, митрополіти, священники, пасторі, рябини, і де якіх сект проповідникі А хоч один з них одкрив коли уста свої і сказав; „то не свято, а гідота,“ того ще не чути. А Господь говорить так: Уста священника мають перестирігати знання і з його уст ждуть люди закону; він бо посланець Господа сил небесних. Мал. 2,7. Вони (священники) мають навчати люд мій розібрati, що святе, а що не святе, і вяснювати Йому (людям) що чисте а що не чисте. При спірних справах мають вони присутствовать в суді і судити після постанов моїх, і допильновувати закони Мої і установи Мої, та свято держати суботи Мої. Езек. 44,23—24. Замість Христа оце ми посли, і наче Бог благає (vas) через нас; ми просимо вас замість Христа примиріться з Еогом. 2 Кор. 5,20. —

Просимо вас! покіньте гризню, сварню, заздрість і всякий поділ, а з'єднаймось всі до купи, бо Еог не сотворив: не поляка, не українця, не жида, не німця; а сотворив Еог чоловіка, щоб він жив, пользовався всім добром і Творця свого благословив. Гонім від себе всіх ідолів брехунів, а приймім науку Христову, котра дає мир, спокій, радість і свободу. Коли ж Син визволить вас, справді вільними будете. Іоана 8,36. А никто другій нас не висвободить: ніякі блокі, не панство партії, не соціали, не демократи, не комуністи, не анархісти і неякі другі, — бо всякий поділ, то есть од диявола-статани противника Божого.

Ходім всі до Христа Ісуса, то відбіжть од нас вся та спокуса

Видавець і редактор Стефан Богоноюк.